

חגית סבאג

מלים

זוהי שְׁעַת הַתְּמַעֲטוֹת
וְאֵנְחָנוּ עֵיפִים,

תְּמִיד טְרוּטֵי שְׁנָה,
תְּמִיד אֲדָמוֹת עֵינֵינוּ.

הַפְּעַם יִצְאָנוּ רִיקִים
וְשָׁכְנוּ
רִיקִים לְבַתֵּינוּ,

אִישׁ וְאִשָּׁה
אֶל הַמִּשְׁתַּבֵּשׁ תְּמִיד,
תַּחַת גֶּג
הַמְּחַפֶּה עַל מְכַאוֹבֵינוּ

שֵׁם שְׁנֵינוּ
מְקַלֵּים רֹאשׁ בְּזִמְן, שְׁמוֹסִיף וּמוֹרֵד לְאַחֹר
וְגוֹרֵעַ פְּעִימוֹת מִמְּנֵינוּ,
כִּי בִידֵינוּ שְׁרִידֵי דְבוּרִים בְּשִׁפְתַּי מְסַמְּרִים:
דְּבָרֵי כְבוֹשִׁין וְנַעֲיִצוֹת שֶׁל חֲצֵי נֶצַח.

וְאַתָּה – עוֹדֶךָ אֶהוּבִי בְּמַלְיָם
וְאֲנִי בְּשִׁלְמוֹתַי – עוֹד אֶהוּבָתְךָ,
אֶלָּא שְׁרָצִיתִי לְוַתֵּר עַל שְׂדוּלֵי הָאֶהָבָה
אֶף עַל פִּי שֶׁבִקְשָׁתִי אוֹתְךָ.